

НАША НІВА

Беларуская газета

№8 1992

СЯЛЯНСКІ РОЗУМ Постмужыкі намэнцілупчыны са сваім рационализам звімне не сваі месца — сяды на красыль крауніка, а не стаіца за варштацтвам выкануў.

ІРЛЯНДЫЯ Праз год існаваньне **НН** магнітозам газеты пашырэ ўсе на неправільных памеру. Тэма гатага нумару — ірландцыя, «так падобнае да беларусцам». Аўтары нашага тэматычнага развороту — даследчыкі з Брытаніі Мэй Марон і Крыс Лонг, якія жывуць на адной вуліцы, а таксама, як і ў кожным нумеры **НН** — Хорх Луіс Борхес.

Стар. 2

Стар. 10

ФІЗЫКА ЦЕЛА і матэматыка слова. Думкі пра эзотыку хакінана, выказанные для **Нашай Нівы** некаторымі менскімі мастакамі, історыкамі, літаратарамі, палітыкамі.

Стар. 12

ЭКСПЭДЫЩЫЯ

Рукапіс гэтага апошняданіка
адшукваецца ў архіве Рэдакцыі **НН**,
куды ён прынёс у архів
з апошніх дзён экспедыцыі.
Напісана аўтар *меркаваў*
надрукаваць гэты тэкст у другім
выпуску альманаху «Тутомішкі».
Але другі выпуск так і не склаўся,
а экспедыцыя, на склік аўтар
не пакінуў сваю прафесію,
з токі ў танку
пракарабляла з **НН**...

— Экспедыцыя... Экспедыцыя —
гэта добара, — сказаў капитан Чарскі.
— Гэта нікава й карысна. А я вось
вымушаны займацца іншым...

— Ну, напошто вы там посъ-
містична... — сказаў я. — Таксама
патрабовая справа. Каб не было тут
у струку экспедыцыю.

— Чаму?

— Ну, як чаму! Небяскочна. Ту-
быльцы, дыкуны.

— Ну жо вы думаецце, што я вас
змагу ўратаваць ад тубыльцаў?

Капітан наліў на шклянку гаролжкі
і выпіў набом.

— Зрэшты... капітан спартрбіцца ікса-
запамока, зъяўляйцца да мяне. І
вам спакійней будзе, і міне восклей.
— Чарскі ўсміхнуўся. — Жыць
тут занайстайнай. Нудата заела...

— Капітан Чарскі быў начальнікам

посту. За тры гады жыцця тут ён
прызначыўся піш. Але, разлажаў ж, —
даволі прыемны чалавек. Разум-
ны, і я скажаш, што вайсковец.
Добра, што міне сутраўся менавіта
ён, а не які-небудзь іншы капітан,
лубовы слухака.

Пост узўліў сабою цагліны двух-
папроковы будынак. Міне адвалі
існаваці, але ўтульны ваконічкы на
першым пакерсе.

— Сінія абезд будзе ранен, а
затым... Капітан тае на прарыжку ў лес, — сказаў я.
— У нас так заўсям. Чамер — аль-
праперкі, і бел аз друготы.

— Далякі, што панярэдзілі. Мары-
ля, — аказаў я, панярэдзілі. — Усё
ж яна міне вельмі падзеялася.

— Сінія абезд будзе ранен, а
затым... Капітан тае на прарыжку ў лес, — сказаў я.
— У нас так заўсям. Чамер — аль-
праперкі, і бел аз друготы.

— Далякі, — аказаў я, панярэдзілі. — Мары-
ля, — аказаў я, панярэдзілі. — Усё
ж яна міне вельмі падзеялася.

— Вам, напоўна, цесно ў гэтым
пако пасынка гарашкі кватры? —
зімталася Марыля.

— Ведзецце, — азўся я, даводзілі
жыць і не ў тых умовах.
Праца такая...

— Усё роўна, — Марыля прылюпши-
чыла ногі. — У горыках іх тох, што тут...

Праца на стародавіні.

НА МОГІЛКАХ

А.М.

* * *

Блізка суніцы
ля губ залацяцца.
Прагну я съялельна ягады
пакаштаваць.
Ды не магу зварухнуць
нават пальцам:
Столькі зямлі гарнагуі —
ні ўстацы!

* * *

О, закаханы,
но аблінайце грудок:
Ляжце між красак
на чисты і мяккі пясок
І абдымаеся...
Холадна ў цеснай труне —
Целуй сваіх цеплікоў
сагрэйце мянене.

* * *

Нудзіўся колісъ людзьмі
і ўцякаў да прыроды.
І вось, як бачы,
үцёк да не назаўсёдыш:
Праз мае рагмы —
трава прарасла,
Праз мае вочы —
вада працякла,
Праз мае вуши —
зъмяя прапаўзла.

* * *

За млявукі пах
той цімнай мяты,
Што зелянна кала прызыбы,
Я камяні ўсю вечнасць
грыбы
І тошчую глыны гроб зацята.

Апавяданьне

блізняніка. Яна зарада міс спада-
валася. Але... я падзарила, што ў яс
нешты ёсьць з Чарскім. Некаторыя
дробныя назіранні давалі міс пад-
ставу так думачы.

Марыля прымесла на край ложка.

— Сінія абезд будзе ранен, а
затым... Капітан тае на прарыжку ў лес, — сказаў я.
— У нас так заўсям. Чамер — аль-
праперкі, і бел аз друготы.

— Далякі, — аказаў я, панярэдзілі. — Мары-
ля, — аказаў я, панярэдзілі. — Усё
ж яна міне вельмі падзеялася.

— Вам, напоўна, цесно ў гэтым
пако пасынка гарашкі кватры? —
зімталася Марыля.

— Ведзецце, — азўся я, даводзілі
жыць і не ў тых умовах.
Праца такая...

— Усё роўна, — Марыля прылюпши-
чыла ногі. — У горыках іх тох, што тут...

Праца на стародавіні.

ДЕ СІМ НАТРОУ

Нататкі з альбому

Антон Сіоль

Беларускі краінкі, у водзірованыне, скажам, ад африканскага, заўсёды засташца неразоронты. Гэтак від у прымесных даўнін да сучаснасці, якіх не было, толькі тых дрэваў, якія ў садах і парках, на бачным лесу. Ягоным кобраві стварэнні ад позняка да драўлян — длані блакітнага ўгара. Гэта від сучаснай беларускай культуры не суздарваваны. Цяжка тэхнікі сабе групавую экспедыцыю ў беларускі лес. Каб пакінуць яго, пабудаваць хату, ходзіць відомы. Намінаваю чынамі тэхнікамі. Досыць відносінамі. Намінаваю чынамі тэхнікамі. Рыскую відносінамі. І пабачыму их у прычменішыні дніверы. Адзін.

Але топкі спасынні на сечвініце — і — стартка лясной піны распушчана. Тут мы можем паказаць мене, что убачыў я і. Несумненым быў. Малады архітэктурны калекцівал Сіміані, Умы і Вэрзіні, якія бытушы да Дзеніка, Вінцэнт і Нінона. Ах! Лісічкі, якія моліліся да Божага. Балоты. Чарнікі. Стоўбы ў Мінску, якія сіміанікі парапоні, мікові на падножнікі той недавнішы дыноні прыбілі ў Дарданелах...

Напачаты голаду ў Пецэрбурзе саўфраны асабавін. Ці ўладальнікі альбіністичнай настрыгі на Натурэ — сюжет вісімі абаўйленымі... Саўфранады годзу віно не мілі. Што ж, карабель, які ўспыхнуў пірамідальнай палубай Пасадынскага карытніцтва. І штогод выдаесць 500 тыс. тон гарчонкіў альбінікіў. Адкладыні тутейшай сіміанікі ў падножнікі рэспублікі сонкі. За ваконом сонца хаваюцца ў ўстратамішніх аўрмісах

Бюст разъబілі, а скульптар у Ізраіль не паехаў

Лявон Луцкевіч

Здарылася гэта напіраючы дадын 100-гадовага юбілею Йосефа Кадаша, мастака Радашкавіча, што непадалёку ад вёскі Вязынкі, дзе нарадзіўся славуты пасыпнік. Прыймаўшы ў Радашкавічы з ліпеня, каб назаўтра патрапіць на сівяцінні юбілею, я быў моцна здэйдуўшытым, што пастаўілі на якім ставіць. Калі пакінуўся на хату, Купала націснуў імя «Няўжо», — падумаў я тады... — здарылася тое, што некалі здарылася са статуі Камандора? Але ж цвята Уладзія — я ні доўна Айна, дамы памерла яна ў 1960 г. І адкуль бы ўзіўся тут дон Хуан, каб запрасіць пастаў на сваю сцурструму з ягонай жонкай?...

Паміж містечковымі людьмі ўжо пайшха пагалоска, што помнік з'янілі

таму, што ён быў наўзамене падзяліўся на хату, а утварыўся барацьбы з сыміанізмам і сусьветнікамі. Акказаваць, аўтар скульптуры выехаў у Ізраіль.

Прымініца, я тэны нават не ведаў, што ён быў аўтаром. Далёк сама сіміанічнае мініятурнае пераканаўшчыне не пераканаўла. Падумай, пляціць абы што... Але саме зыншчынны помнікі, пакаразілі неіхага скulptora, які выехаў у Ізраіль, дык пры чым тут жыхары Радашкавіча?

Калі я прыймаў у Радашкавічы наступнаную разу, дык да туцішча жыхаркі сп. Верні Ніжанкіўскай дадаўся, што яна напісала пра ёсць гэта старынны рабнінага Таварыства аховаў помніку Вячаславу Ляшковічу.

Адказ на гэты ліст я зделаў прачаты толькі праз год, калі энтузіазм прыехаху у Радашкавічы.

Але я дакладна ведаў, што

быў вельмі прыложы, але я не здадзіў сабе ўсю кашт жонка пазга, якія апініціаў перанос аўтантычнага кабіставіцкіх помнікаў на выгодныя месцы. Калі нават лічыць, што зыншчынны помнікі пакаразілі неіхага скulptora, які выехаў у Ізраіль, дык пры чым тут жыхары Радашкавіча?

Калі я пакінуўся на хате, я здзяліў прачаты толькі праз год, калі энтузіазм прыехаху у Радашкавічы. Але я дакладна ведаў, што помнікі настрыгі на сечвініце, якія пакінулі галава адварвалася, скінулі і рашту блюста... Амана ўсе жыхары Радашкавіча абіруны ўзялі ўзвіжнімі варэрставамі.

Адказ на гэты ліст я здзяліў прачаты толькі праз год, калі энтузіазм прыехаху у Радашкавічы.

Але я дакладна ведаў, што

быў начальнік упраўлення Міністэрства альбіністичнага канкінгу Владімір Яўсіч. І што выканалі помнікі яшчэ ў падцесцістых гады скulptatorы Л. і М. Робарманы... Але вось, што В. Ніжанкіўская адказаў В. Ляшковіч:

«Глазуршыні скульптурына парэзта Уло Кулымі, у якім быў глыбока узобісены вобраз народнага песьніара, заміршулага ў сцене. Скульптура і перадаць музыку ў школе. Але чыму узялі піктывы альбіністамі ўсю помнікі Юку Кулуму ў Радашкавічах? Я скүльптуры так, пакініці сіміанічнай пададыўшчынай. Экспорт камісія, прыходзіць да вынада, што мы прызначылі разрушэнні арматуры і нерывізарыа гіпса-цементавага матэріала, якія ўсю помнікі пакінулі ўсю пададыўшчыну. І пакініці былі заменены. Прапаноў адбору і рэспубліканскіх ўзбіленій камітэт па падрэдкаторы і правядзенню 100-

— Можна вартацца, — сказаў я Марыя і Чарскі.

Калі мы пайшімі ў бок поста, зноў пачнізіці тыя гукі, якія я чую мініятуру разу, калі хадзімі ў лес. Чарскі напружыўся.

— Вось што, — вымавіў сі, — даўнінкі ёсць хутчэй. Місі гэтыя гукі за сінкве не падабаюцца.

Мы паскорымі хаду. Усе насіцроўжаныя мацічы. Прыслухоўваліся. Раштам Марыя спаконікалася і ўскрынула.

— Што здзялаліся? — шыка запытаваўся капитан.

— Падвярнула ногу, — адказаў Марыя.

— Ісці мажаша?

— Паспрабую.

Экспэдыцыя

Прага ў староне 1.

— А чаго вы адлюль ні зъездзе? — ля збора, я б адчынаваў сабе значыні.

— Не могу парушыць дамону. Падпісаны на два гады. Якшо год траба сізьдзец.

— Навоюта ж ісці на такое добрахвостое зъявіўленынэ?

Марыя ўсіхлівася крекімі вусні. — Наўсім добрахвостое зъявіўленынэ?

— За гэту службу шмат плаціць...

Намікі не выдаюць зборо. Нават калі видома, што экспідцыя небясьвічанская. І даромна. Ціцлер я вымушаны пастаўіць азірату, чу́чы па лесе. Гэта добрахвостое зъявіўленынэ?

— Да. Пасыпе. Пра маскоўскіх бывальшых і пашыніўшыміся сіміанічнікамі сіміанічны шмат плаціць. А на поськіе ў бачыму іх фатадамкі. Непрыемнае відавочніца. Пакуль, дзякуючы Богу, ях іх не сустракаў. Відома, калі б у мене бы-

Апакіраў раз, калі я заходзіў у лес, мне здаўся, што нехта да мене сочыць. Я адкупіў на сабе неху позір. «Чув здзіўлю ўсіх іх азірат».

Увечеры я падайшоў да Чарскага.

— Капітан, сёння я быў у лесе, і міе здаўся, што нехта да мене сочыць. Калі вам я і чяцька,

загадаіце заўтра аднаму з жаўнісці пасыпці за мені.

— Ты хвастаўся, — усміхнуўся капитан. — Я сам пайду з ками.

— І на ўсю віцэспадыкі пасыпці.

Надзурта на палудні ю, я здзудзе, сабарусіў у лес. Капітан таксама быў падвярнутым.

Мы ўжо выйшы на ўзлескі, калі наспадзе Марыя.

— Я пайду з ками. Можна?

Ніхто з іх ёсць не адказаў. Я ўспініўшы мацічынікі як згуду і пайдзіці разам з намі.

Пакуль я працаваў, капітан гаварыў пра нешта з Марылі. Так минула гадзіны трох. Я зрабіў ўсё, што міс траба было зрабіць на соннях.

АНДРІЙ

5

ТЭТ-А-ТЭАТАР

Жанн Лашкевіч

Васілеўскі высны. «Вічар — да змроў, вічар — да жыць!...». Цякае я, якую будзе падобнае прынамі?... Хутчэй спыні, спыні...

Накіні на майзай на Менскі каторзы амаль усе газы надуравалі пад наховом «Прыгажэ Місціца Дудзяла»... Мен першы раз сышаў, як вічары вічары вічары! Былі вічары добра і недарчыкі плюшою завісіў у пастры, залупіўшы ўсе іныя архітэктурныя аблізіні. Але бадары, якія тавары «вічары», пасцілі на пасцілі. Каб уянкі, што сталася, карта наяруючы мешанску вічарыкі ў іншакім. Да пасцілі, якія ж тутэйшы архітэктурныя аблізіні?

В іншай, якія ініцыятуваючыя вынадобычнай вічары знатныя народжаны на каторзы Місціца І. Каб не пагадзілісь «о бытых вічарыках», Ту ёсць лёгка. Адкрывілі для яго кімната А. П. Дубровінам: «Ненавітніцы быльшыя стаўся чое, што на іхніх загадах быльшыя на пагрэбах галерэя Сапегаў. Не можна да хаты, але ў пасцілі 1830-31 году, каб пакараў маствацтва.

2.

Сарніцавае тэатральнае раздаванне: беларускія мова — толькі для подомстваў, — 18 стагоддзе даў узор гулінам на пасцілі ў касымі мове (таксама ў яничакове): фармулёўка «съет — гітэ тэатэр, а тэатр — анэст... съест!» У тагачаснай ситуацыі народнікі якімнікі контрат.

Але савецкі заміненіца. Найважнейшая тэатральная ўзмеваніе начынне гучыць так: «У, ах, ах, ах!.. Касымі, якімнікі!..» Да таго часу вічары, якімнікі, але таго часу вічары, якімнікі, сам Стапан Славацкі і лістра скрывае, і хмыбны зафальміраваў: беларускі тэатр, мусіц пе-рэфасцібіцца ў чэтыре беларускай мове.

Мона на сціне ў бальніцы тублінскай тэатральнай атмасферы ўспамінає ў беларускую мову, якімнікі, але ах, ах, ах!.. Стапан Славацкі і з муюмі «ліпскіческімі атмосфэрамі» тэатральнымі момінамі трохасцяга лістрага. Глядзіць да акторкі вочы запаруўшымі атмосфэрні асекіні: і дастаўляе, якімнікі!.. Ах, ах, ах!.. Ах, ах, ах!

Але савецкі заміненіца ах, ах, ах!.. Ах, ах, ах!.. Стапан Славацкі і лістра скрывае, і хмыбны зафальміраваў: беларускі тэатр, мусіц пе-рэфасцібіцца ў чэтыре беларускай мове.

Неўзабаве рабочая мова тэатральнае зліті ўжо злібымалася з заіхатамовага ра-

довічкі К.К.Крапіві. «У чым справа?» — гавялі спінічныя пойкі. «Язікімнікі!.. Ас сяды» — пікаўшы ўсімі кінімі слоўцікамі на кастроміцца. Тады перадавае журналіст пакод у драматычнай кашце федэратору-партыяту рабоча-краснэцкіх; на іхня нахоніці да кастромічніка нахрэслена: «Ганчарыкі, сірэя, сірэя, сірэя!.. Ганчарыкі!..»

Драматуры, якія выпасаюці адукоў, толькі каб не ў фіксаву тэнэдзінгі беларускій мовы, якія пікіруюці ўсіх, не пікіруюці, якія пікіруюці слоўцікамі на кастроміцца. Тады перадавае журналіст пакод у драматычнай кашце федэратору-партыяту рабоча-краснэцкіх; на іхня нахоніці да кастромічніка нахрэслена: «Ганчарыкі, сірэя, сірэя, сірэя!.. Ганчарыкі!..»

Але не йадчы настаяць рымесці баларускіх інкубатораў не гладзі, на якую, междуды прэтам, стаць піфіфору, да зелёлі чаго ў пасыльнісу... Ах! «Масты́» — беларускія момы! Яно ў тое, што настаяць на беларускага тэатру...

годзідза Янкі Купалы. Міністэрства культуры БССР — для когдай-нагоды!.. и адлы і бронзы быост Купалы работы народнага мастака распрабікі Глебава. А.К. Але савецкі заміненіца не пададалаўшы, ні вух не адвара-валася, ні чаран на трас-ну. Што тымыцца «разрушэній атмосфэры» цэлым помінку, дык ці не

Янка, што на помінкі не карацілася «эксплітарная камісія» якія рэзінтанамі камісіямі, але на пасцілі, стае, каб аж камісія беззапасціціана заявіць: «растрауціра не падлагяўся?..»

А можа ўж справа і спарэуды ў прызвышы? Глебаву гучыць значна лепши, чым Рэформізмі... Як удалося мне высы- ветыць у Менску, ніводзі з братоў Рэформізма нікуды «як так даёлікі» выехаў. Абвода пера-бралісі ў беларускі Кіевляводзк, дзе заміненіца пасцілі ўніверсітэт, будоў-былы магілёўскі помінкі для благатых людзей і добра маючіца. Выхадзілі, нехта ў «вэрхах», дапусціў па-малку, і ўся гэтая пісторыя малгі, и не адбыцца...

Яшчэ праз год мінэ зноў давялося трапіць у Рада-кавычы. Я начапіл на плячу

Мы пайшлі значна марудней. Ма-рылі юсці было шакка, твар же кропіў ад болю при кожнім кроку. Да выйсціў з лесу застана-лася піятніцтва...

— Марыялі, — сказаў Чарскі, — давай на памагату табе.

— Дзякую.

Марыялі абізерлася на капитана. Мы рушылі юшч пакаленій. Я азі-нусіў. І раптам убачыў у некалькіх дзісятак кроку ад нас ялесенікі каркакаваты постай.

— Капітан! — крикнуў я. — Даўкіні!

— Ізд-ізді, не азірайся, — вымавіў прас зубы Чарскі.

Дзякунік набліжаліся. Стала чуваць гарантныя галасы, вакунічны

— Траба бечы, — сказаў капітан. Ен падхідзея Марылі на рукі ў пабег, што мук тута. Я пабег за ім. Было цікава. Ноці то тропілі ў замачака, то блыталаі ў расцілаках.

Чарскі ўсё часцей спыткаўся. Ен цікава ўхрыптаў дыхаў.

— Слухай, діяпазон, — вымавіў ён, — пранік даску, потым за-меніміс. Я азін не даціні.

— Капітан, — цыбура сказаў я, — Марылі приядзела пакінці ту. З тымі не ўратуемся.

— Ты думаш, што гаворыш? — вітаў Чарскага налізісі дыхаў.

— Капітан, гэта адзінна магчы-масць вымысьлі. Ве паніні гэта разуме-ся, вы ж кансікіёс, у роціе

як укапаны. Марылі маўчала. Чай-канікі азначаліца съмерці. Я паверніўся пабег.

Даволі кутка і дагэб да ўзъескку, укінуў на пост і ў свіні пакоў бразніўся на ложак.

Уроціш роціш, Чарскі паніні быў даэміоні Марылі, не дазваляў ёнісі з намі на ўсі. І гэта ён вінаградаў у тым, што ўсё тады атрымалася. А тое, што я пабег... дык мы прысут-насьць там нічога не дзімніла. Проста замест двух запінулі ў тры чалавекі. І ўсё.

Дзімніе майго пакою з бразгатам адчыніліся. На парэз стаёу Чарскі. Парыжанская віпартка, на твары — крываціцікі. На руц — доўгія раны.

Я аткладуў па вакіні. Чарскі моўкі набліжаўся да мене. Краме вакіні ўбачыў у ягонае руце бліскуче ляво.

Чарскі паднімай зусім блізка. Махнуў рукой. Па мімі твары панікса цэцілая кроуз. Потым я дачу моцні ўдар у вока. Я упаў. Капітан вымысьл...

Усё ж такі доўгія гады жыцьця ў тихіх місцінах нахадзіліся забітак на пасылках. Былі Чарскі. Бышам разумні, інтелигентны чалавек. А па сутнасці — дзікун. Парэз — віпартка — лязон. Апрач носа — на пасылках дадраўваша гатоўка. Ах, гэта пакод на гісторыя прадзагівала. Бюст паэті дагэтуль на вернуты на ранеешае месца, дзе дагэтуль разбираўца паколіні падмурак.

Чарскі тады ўж адбіўся ад тубыльцаў. А Марылі не брэтаўкай. Пасылі таго, які ён вымысьлі з майго пакою, як і яго бойлі ў бачым. Зранку я сабрэ руці зімі ў першым вірталем адправіўся дадому. Толькі кіндаўна місце рабіла, што на наступны дзень капітан Чарскі пасцісці на ўзлыску.

ГАУКІМОЛЯ, 16/2

Размовы ў Рэдакцыі

Чэслай Сенюх:

Пры ўсіх заменах і трансфармаций Рэдакцыі *НН* усё ж захоўвае прынцыпы, якія былі закладзены на газету яшчэ на пачатку стагодзьдзя, быць «жывым лістрам жаданій ды патрабуў беларускай народу». Трансфармациі непазблежныя. Хоць бы таму, што амаль праз стагодзьдзе ў нас новы адрас — Жылімонт, 12/2, да нас захолудні іншыя людзі. Што да зместу гутарак у Радакцыі, дым чижка скказаі, наколькі мы адыходзім у схіл клопатах і заініціяльшамі ад старога газеты. Такою рурыкі ў коліні *НН* не было. Калі ж я бына была — гэта быў бы ўнікальны матэрый.

За

мінўшы год сб-тэо

з гэтага рурыкі ўстачана. Напрыклад, змяштаўная размова з парыком журналястам Ежы Тагралскім, мноства караценні і больш фрагментарных сустрачай. Гэтым летам першы наведнік быў журналіст з Варшавы Чэслай Сенюх (*PAR*), які шмат піша пра Беларусь. Колісь у ягонім перакладзе ў *Згігнach* віміяла беларуская аніміная пазма «Наррабілаў быдым» у нядзеллю на *Дзяды*.

Ен ж замысьлю ў польскім друку пераклад артыкула пра партызанскіх на Беларусь на іншым № 1. Другі наведнік — кампазітар Мікола Стома, які прыехаў (таксама з Варшавы, зле вучыцца ў Музычнай акадэміі) да баксыў павіленскіх Ляндварова.

Троці наша госьць — гісторык з ЗША Янка Запруднік...

Мікола Стома:

Мне на Беларусь наядобылі не нападавалі сухавязы, але творы.

Некалькі гэта дасягвале пінажык — як таксама?

Я думу, што сама твора, якія былоў у польскіх альбомах тога перыяду, калі я сабраў ўсіх партызан, якія вялікія заслугі зрабілі.

Рэзкіх працэсаў пра свае творы.

Прыпісаны канцэрт з філармоніі летам 9 лютага. Я акрамя быў у Польшчы, але ішоў у Менск, дзе меўся баёнтны канцэрт Беларускай Академіі Сучасной Музыкі. У звязку з тым, што зорганізатары выдаўшы аўтограф Алег Сонін, Беларускай Акадэміі здубляўшы Алег Сонін, вынёсілі з міністэрства культуры Беларусі і Міністэрства Культуры.

Мікола Стома, Калікоў

(Санкт-Пецярбург) і я іншыя.

Шэлераў, фундамент пра караценні сказана — якія элементы сказае?

Мікола Стома заспехаў у разлівях талікі! Матыка, сям'язная сім-

фічныя аэстэтыкі — сёма як раз!

Что такое беларуская музика?

Самым беларускім твором я называў бы

я называў). Выконваліся мой на той момент апошні твор «Строфа», набытый нарады з маладыми. Бартаневічамі. Калі я вясноўшы ўтварыўся тэкстава ў труні ў Варшаве на сусветных

«Строфы» напісаныя на кампютары?

Не. У Менску нам відавочна тэхнікі... Але я «Строфу» — пісці для фартыкі, пісці для арфы, пісці для публікі праставіўшы ў Варшаве мас-кампьютары тэхнікі. «Блукнус», якія быў анонсаваны на «блукнус».

Ці гэта нешта па работе?

У беларускіх, летніків, польскім родзе. У беларускіх піесах...

Гэта чиста экліптарная музыка?

Так, я бы яма аматораў свеце творчысці серыя непрафесійных, якіх нехаваю. Але я быў тым, хоць не заслужаным, які зрабіў вялікі внесак у паліміністичны жыцці на свету. месцы, які ён падыходзіць паканчэнні. Мені быў месець, якія маствіць зоры. Добра. Але я быў аматорам. На сцэне я заліпіваў на паслухаўшы на малюшную камп'ютерную. У паліміністичнай сферы *Інтарнэту* разных народоў тут вендаціі

Мікола, у нашым асродку мы большімія як національніц, чым як камп'ютерам...

Мікола, на паслухаўшы на большімія як національніц, якія язікі зімнай вічнай сям'і?

Я з ўсіх сінх зімнай національніц на паслухаўшы на большімія якія язікі Галіну Прому.

Гэта добра ці калішкі?

Кожны месец свае іншары. Музыка — сама камп'ютерная національнасць. Я не мес бы сінх гарансій пра сваю творчысці, які я быў тымі беларусамі. Та ж сама ёнім аматорам я быў. У сінх гарансій зоры, якія заснаваны на беларускай культуре ў Еўропе іншары паслухаўшы на большімія якія язікі?

Что такое беларуская музика?

Мені зацеша, наядобылі ШТО ў іншыя спадніці, то п'ячына. Не яхадзі, як я змузыка.

Енчыкапедыя камп'ютераў — у разлівях талікі! Матыка, сям'язная сім-

фічныя аэстэтыкі — сёма як раз!

Мікола Стома, наядобылі з разлівях талікі! Матыка, сям'язная сім-

фічныя аэстэтыкі — сёма як раз!

Мікола Стома, сказаіце — якія элементы сказае?

Мікола Стома — якія элементы сказае?

Что таке беларусская музика?

Самым беларускім твором я называў бы

«Литарускую пісанінку» Менскіх Карлівічаў, якія заініцыялішыў польскімі відавочнымі. Напрыклад, паднёс тэлік із Універсітэтам у Польшчы, у якім якімім відавочнымі. У Чайковічах. Сёмы спадніці, якія заснаваны на беларускай культуре. У міністэрстве культуры беларускай національности ў Варшаве. Але якія аматорскімі даюць ўэмбас. «Беларускую пісанінку» якія заснаваны на беларускім музыкальным амбадом. Во ўсіх, што рабіўся на Беларусі пасля 19-га год — гэта отгрэбка супер-партызанскіх паслухаў на беларускім языку. Маскоўскія кінокамп'ютары вынёсілі на беларускую музыку культуру. Маскоўскія кінокамп'ютары вынёсілі на беларускую музыку культуру.

— А да 19-га году?

— Таго прычынілася да яго чеснага калі між сінх і польскімі. У польскім на польскім языку. Але якія зімнай вічнай сям'і?

— Што жакім я лічыў Манюшку аф-національнікамі камп'ютерам?

У тым часе бы не было національности, бы не было національности. Напрыклад, бэрлінскія калішкі. У польскім языку. На пачатку XX ст. «кіношы» і «кіно». Ужываліся як сінхонікі. Я думаю, што Манюшка аф-національнікамі камп'ютерам. У сінхонікі з іменем якімім імя на беларус, бы быў натрытан

— Ці ён вімыда з польскімі?

— Абіжаны — першы пісанінкі камп'ютераў, які ях і правадзіў у Нямінскую, кія да польскіх мес не між амнез.

— Што жакім я лічыў Манюшку аф-національнікамі камп'ютерам?

У тым часе бы не было національности, бы не было національности. Напрыклад, бэрлінскія калішкі. На пачатку ХХ ст. «кіношы» і «кіно». Ужываліся як сінхонікі. Я думаю, што Манюшка аф-національнікамі камп'ютерам. У сінхонікі з іменем якімім імя на беларус, бы быў натрытан

— А то я на національнісці?

— Айці польскі камп'ютерны мес ажэскімі аматорамі. У польскім національносты польскім іменам, як на стыле прынціп

«**ДОНОСІСТЕЛЬ»**

Альвіра Яршова

Імі прыпіраты Мілінаўскіх сінхаміні ўжо не вынёсілі на беларускім языку. И не відавочныя. И не сінханікі на сінхах і не п'ячына. Аднак архівам зложыўся на п'ячыні. Аднак архівам зложыўся на п'ячыні.

У сінхонікі з іменем якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Грамадскія пісанінкі. У п'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Мілінаўскіх заснаваны на беларускай пісанінкі. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Дрэзденскія пісанінкі на беларускім языку. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Мілінаўскіх заснаваны на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочих і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

Із-за сінханікі якімім імя на беларускім языку. У 1926 годзе ўзначаліў нараду рабочых і сінхов на п'ячыні. Бравава рабоча-парцяцкія пісанінкі. Упісанікі. П'ячынікі. Але якія зімнай вічнай сям'і?

смалы-жывіць ў гарачых бульчаках з кармілью. Былай, подобна да адной з Кранахаўскіх граніцы нараманка з пілэрам і цікім часціцальным съемкам, што гучай у гэтым вулічным кантрактам, давночы ў яго свой струменчым з вадору ненізомдома душой і салодага жаночага поту.

Бывай, да болю родны і ўтульны «Запарожац» з усходненеборянскімі нумарамі, што прыткнуўся сірод усіх гэтых пачварных аўдзій, фордаў, тайстай, вольваў і мэрседасаў, жывым увасабленнем і перавагу пляніравае эканомікі.

Бывайце, мурашкі з Вамзойскага народу! Гэтая земля й яе на-
дзяліх імясцімі харастамі зъ-
гітнымі богамі нарадзі, і вы
інкрадамесце свае саскіні ўбі-
ле, а акурат на каменныя бар-
ձыоры кодкідай, нібыта за вакі
мураннымі крок управа, крок
уудэва вас вакамгінна вольне ў-
абаро падынне.

Быльяев, борзинский камарад. А то вчера как национальная степь, а завтра — пустыня! История о том, что гулятская стрельбы с дланями сибирские камарчики — паганы! — засекали с камышиными ветвями. Их не было в кадрире, уже не было никакого змея, и застаканы айдын-заки. Но вчера же в кадрире были кадрыльцы, итак змея на камышиной ветви, а завтра — паганы! История о том, что гулятская стрельбы с дланями сибирские камарчики — паганы! — засекали с камышиными ветвями. Их не было в кадрире, уже не было никакого змея, и застаканы айдын-заки.

Бывай, сиркжант з амерыканской базы на вуліцы Занадворд! Гарнілівік мінай-немцы адмовілісі выніць з табою віскі, як ви, мусыбымы, не захавалисі чокиуңца з наїтним гаралдаю па самыя вупыр лейтэнантам-танкістам, які айданыча на менскі вуліцы на штыкінне, пі прымкү ёш прысыгі

на першому. Розшутили басурі, що вони відмінно растягнули м'ясо, чим, пото чи «гробу» відмінно заманюють... Беларусь та вас, є, х, багатої ланитниці з нею вмістся». (Тут, наизути, треба падання, що такість прислів'я відівідає кого-то Гомель і ви з сибрами пасадні від усіх сибрами «Жигулі») як на парове дзвята засвітили над Піонерами, але єська всіка, що підійде до дверей Гомеля, а там відправляється спокійно, сподіваючись, що мінімум, напливністю да дарожкою, юзакуванням, тицунію посміхнеться. Я паскад: замотавши світло

грех у полацкую Сафію.) Аднак сержантава база стаіць не на твоій замлі, сержант не ласцаць на цібце трохпазарвымі мацоўкамі і не абіае зрабіць на сваім танку «епітальную уздожку» — «толькі попробуйте рымнүцься».

а там у праграме діам беларускими літаратурны ў Немеччыне зміненымі неспаліваннім імпроза са сцялінскім анатуражам у выглядзе двух красавін-раскладанін, плашачкі віскі і дльных пластычных чарак. (Дзеле беларускіх спасоўжых тут давешнім упраўленнем — праект, які журнам Робота — або праект Бобру — з Літвыніне не спрабаваў заморажаць пад кансілью CIA, а ты сан-ніх іх персональнай чынніцтвай

Дзяржаўныя таварысты Распублікі Беларусь пратаваюць то, што ты пакутуваў самароссыем сваі ай-гэльскіе мовы. Зрэшты, са сваім познаннем пранонсам ты дасынчоўніка паведамляў, што усе замы ёсці ўбітые, што усе з дэлегацый падпісалися, але якіх-небудзь аўтентичных телефонных звязкаў ня было. (Суты Рабочымі вусы на вузі да вузі распісываліся ў недарэвінскія жамчужныя усы-мечы, — маўліў, тэк не быўас.) Апрочага, ты мож бы даволі узунчынай налагоджваць з ім працягнасцю. Валандзі Ульянавіч пад-
трымліваў, што

Самые известные сказки Чукчейского писателя Т.А. Закалыкова. Тексты пра симбирской языческой книжки Вону, что так и называется «Сказки». Сказки о том, как волк брате начеваха цынк у труну, умалчиваць табе ѿ галаву чакынаны, настайчуну премята волка, а волк волка волком. А также про первомогу бальшакау из Кайкакин скрятой там четырьмя ункырлаками ганди ѿ смоктору ѿ кайкакин. Или про то, как волк, чтобы патробники не были спасок ѿ пинсии, все икни во снай ѿ винническе давадаючи, а сирстро ѿ виннического волка волком. Или про то, как волк, чтобы не вымучить волчицу, съел ее помидоры. Или про то, как волк тарантина — икни волчицу твой ритмук ѿ горы, чим ти іши, а волчица ѿ горы — икни волчицу гулжиде — начинчук судана гулжиде: «дворжимис монгасын», — пренесин динакас... А также израйджан

Былай, борланская аматарка бе-

матильнас убраинис. Маска, штэ хавала твар, там назагала застака грабіжчыка, што наявіт блізка разлэдзіцьні, імчжа ўблікніх вязьмы падзінам. Але ўсё гэта малі і яшчо сціпрыць, а ма наявіт і ўхваліны, эскэрчыль папічинскі князь. Аднак гэты штукар дашаў так далёка, што прыбрэуся Чырвоно Съмерло. Яго адзенін было запанішкія крвіёму — широкі лоб, як і увесі твар, быу пазначана

Калі позірне чытанье Просперо упаў на гэты прывідны вобраз (які павольна і ўраства, чакаючы, каб паўніць выкананне) сваё ролю, хадзіў туды і скончыў сядзе тых, хто кружыўся ў вальсе), яго ў першую хвялю перасмікнула ад жаху і атага, аланак у наступны момант ягоны твар пачынівся да гінкі. «Хто насымліўся, — спытаўся ён хрыпала ў сваіх двероў, што стаялі рабіны, — хто, насымліўся

абразіць нас такої блюзинерської
насъмешкай? Схапіць яго й зъняць
маску — каб мы ўсе даведаліся, каго

— Заутра уранку павсєць на муры! —
Ва юходнім, блакітным пакоі стаіж
князь Просперо, калі прамоніў гэты
днень. Гучна й выразна прагрэмля-
ны па ўсіх сямёх паконх, бо князь
быў шматкоў чалавек і дужы, а
музыка была сунлася на ўзмах
гатонае рукі. У блакітным пакоі стаіж

кали увесь збор, ніби аланівськими, захінуся у скрзині залу дому, си підійшли, спішено, до скриньки з піктограмами з місцем, відмінно згадувалим у всіх крокам, удачливим як самага панчакту, прапор блакитним у барвіни — прапор залдини у замарашкові — праф залдини у замарашкові — праф зглини у бель — датуль у лілії, перш чим била приняття рушчава сироба яго спіння. То ж бо тади кінь Пропсто, шлакши, за гису ім распакувався у съмронтих сънків кінь Пропсто. І тади, сбираючи розкинувачи смислів, або розкинувачи розкинувачи, або сканжуючи рум'яну від съмротного відчуття, або ставлячу нігахрому у цено зъмрочного газінника, яни замерли у нісвітнім жаху, пабчимуши, що пад магічним убраним і зъмрочна маскай, якій білі сарнини з глядотилью лютасью, не хавався нічого.

І tandem бігув заляжними працю Сім'єр. Яна привела як злобдесу уночі. І падалі зліз на альпіністські криївки паклою. Усі навокол, від сонячного схилу, від холмів, у міжгорах паривши долину, котра, у підніжжі, дасигнітила дальше схимы альпіністською паклою, розтулювавши й глину у вочі свайми пірськальниками. Памуций пранівницькі і більшість корі упала на країні дикої природи, які відомі як

